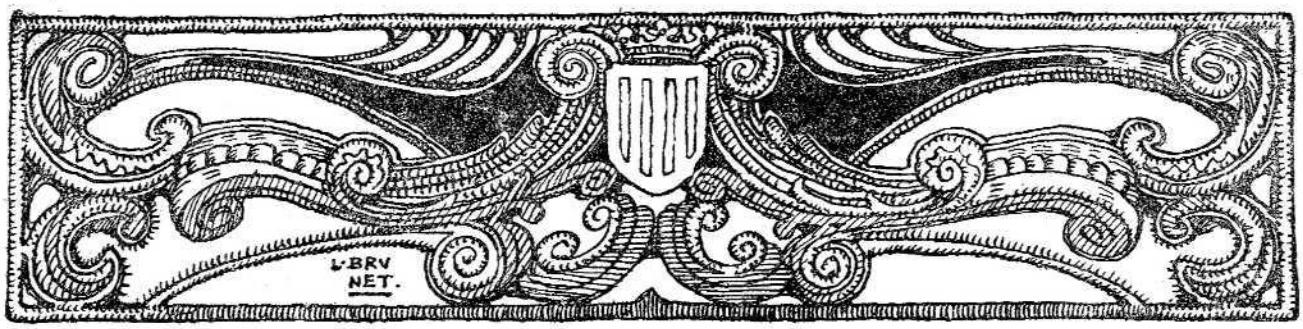

RENAIXEMENT

Setmanari Republicá Nacionalista

Portaveu de les esquerres del districte del Vendrell

ANY II - NÚM. 61 *2 de Juny de 1923*

SUBSCRIPCIÓ
Vendrell. . . 2'00 ptes. trimestre
A fora. . . . 2'50 » »
PREU: 25 cènts.

Direcció: Mar, 5, Teléfon 808
Redacció: Centre Republicá Nacionalista, Teléfon 801
VENDRELL

No es tornen els originals
Dels articles ne responen els autors.
Anuncis a preus convencionals

PESOMBRES

NOVAMENT ens han arruixat el rostre vents de tragedia vinguts de les terres maleides.

Sang en la terra regalimant fins sota els peus del fantasma del Terrorisme; sang també en l'aire cremador, aixecat per el monstre de la Guerra en les terres africanes. I nosaltres insensibles, amb les sangs enverinades sense força per les venes, contemplant atontats el fatidic espectacle, amb els ulls fondos, apagats, sota la negrura del cercle que els envolta.

El nostre esperit ja no es l'esperit del home; es l'esperit del espectre immovil. Som momies del dolor, indiferents a tot, que ja ni els dolors de les mares ens commouen.

Les pesombres dels díes apocaliptics s'han cernit en el nostre front; sentim un panteix terrible dintre nosaltres, pero no sabem, no podem deixondir-nos del terrible somni i totes les aus del mal, vejent-nos desvalguts ens picotejen les entranyes...

En va obrim bojament les parpelles per a retornar al mon; ningú fa res per nosaltres. Les víctimes destinades a la mort van caient irremissiblement una per una entre nosaltres i allá al Marroc, ara a Buafora, ara a Tizzi Assa, van caient per centenars...

Els nostres llavis volen llensar un crit de protesta, pero sentim com si la ma de la covardia ens apretés la gola i sols xerriquen nostres dents i les mans s'ens crispen amoratades... i tornem com sempre a restar immovils davant de la tragedia!

I entretant, ja tant la sang es embassada al fang, que els peus lentament s'ens hi esfonsen, com si la Terra indignada de aguantar damunt d'ella a uns homes tant mesells i sense cor, ni sentiments, volgués anar-los xuclant fins a ofegar-los, amb la mateixa sang dels seus germans, dels seus fills i dels seus pares...

Un altre "documento"

No se per quin conducte interessat i hipócrita acabo de rebre aquesta bruticia difamadora que porta el nom de "El Vendrellense".

Si encara hi ha qui llegeix aquest paperot anomenat "Organo de la coalición de las derechas del distrito de Vendrell" amb lletres de programa de Festa Major, haura vist amb quin pretext mes rastrer es pretent agafar la meva humil persona per á "trucu" d'una campanya, política pos-electoral, valentse del coteig de dos articles publicats, un el "El Progreso" i altre a RENAIXEMENT que res tenen que veure l'un amb l'altre.

Voldria saber el perqué escribint els DOS DOCUMENTOS INTERESANTES que diu això de..."El Vendrellense" un home ha d'esser un "desaprensivo" i ho voldria saber perque "desaprensivo" ,ó no, la meva sencilla persona está pel damunt de tots els homes que puguin compondre la "famosa coalición de las derechas" i m'agradaria comprovar com aprecien la sinceritat de les persones, aquesta "gent de bé" que son el proputipu de la "moral i l'honradez andando...cada uno por su lado".

Soc redical i no em satisfan prou les actuacións necionalistes actuals, pero això no vol dir que no prefereixi apoiar i defensar amb tot el meu braó á un candidat republicá nacionalista que sobrepuja en tot á un candidat governamental, catalá renegat, que l'"únic merit politic" que ha fet ha sigut passar-se de catalanista á Romanonista com sap tothom.

Encara que jo actualment no simpatitzi molt amb els ideals nacionalistes, pero es que això vol dir que jo no pogués fer una crítica del robo ó venda del Cens de Sarreal, en un periodic que el considero dintre el districte, el mes digne i el mes a fi á n'els meus ideals republicans.

No volgueu escatir gent de "El Vendrellense" petites coses dels altres, quan per tots els pobles, d'aquestes terres son conegudes coses groses de la majoria tots vosaltres.

Deixeu-nos á nosaltres amb el nostre candidat derrotat (?) i penseu vosaltres que tant venereu á la Santa Mare Esglesia, que nosaltres boi i siguent uns "desaprensivos" mai hauriem acceptat per candidat (ni per diputat l'acceptem) á un home que sense cap prestigi, ve á comprar á un districte amb setanta ó vuitanta mil duros per á fer un negoci á les espatlles d'un pobre sant.

Adjunteu senyors de "El Vendrellense" aquest document nou, á n'els altres dos "interesantes" per á que els que, els hagin llegit judiquin la vostra insidia verinosa, pero per endavant us anuncio que no em pendré la molestia d'ocupar-me de les nicieses del vostre periodic.

BERNAT LLOBERA

Pla de Cabra 29 de Maig 1923.

No us escarresseu en enviar-me mes *El Vendrellense* que per ara no penso fer-me subscriptor.

"Vendrell, cinco minutos!!..."

I qui diu cinc minuts, diu els precisos per a fer parada en fonda i pegar una ullada per aquesta vila que la única virtut que li sabé trobar el poeta, fou "aquella olor mesclada de garrofa i vi novell."

I no es pas perque la nostra vila, no tingui altres virtuts i altres belleses; que les té ben seves, i que son ben vistes. Mireu els seus passeigs tan desfogats, tan ombrivols; mireu les seves places tan espaiades, tan clares; mireu els seus carrers tan cuidats, els establimens tan ben endreçats, les cases tan netes... Tot caracteritza á n'aquest poble tan placit i tranquil, sense neguits i sense fondes preocupacións, que va fent la viuviu sense matars-hi, alegre i confiat i sense passar á mes, pero tampoc seuse devindre á menos.

Bonica vila, alegroia població; no tan noble com Madrid ni tan intensa com París, ni tan sabia com Salamanca, pero si amb congresos en casinós i casinets á on es parla d'arreglar-se tot... el dia que inajornablement convingui.

Entretant ella en te prou en esser el que es, sigui el que sigui, i per lo tant, no es d'estranyar que res l'entusiasmi ni res l'indigni i es tan donada á la pau...perpetua, que en ella no hi trovareu ni fábriques, ni escoles que s'atreveixin amoinar-la. Això si doneu-li cines i pilota; cines al dissabte al diumenge i al dilluns i quan vingui a tom i pilota cada dia, i a tothora, per esmorsar, per dinar, per postres i per café. Tot el que ens falta d'educació pel cap ens sobra d'educació pels peus. Aqui ens interessa mes que la jovenalla surti destra en l'art del bell "xutar" ó en el maneix de la "pistola" que no distingida ó predisposta a n'els torneigs de la cultura. Retrats amb pilotes sota el peu i pistoles á les mans ja n'hem vist molts, retrats d'escolars sobressortints ó de vendrellencs premiats en certamens literaris no pas gaires.

Es clar que per anar tirant i per viure en aquesta mena de llims, sense pena ni gloria, en poca cosa n'hi ha prou i no hi ha necessitat de que els pares es desvetllin massa per á que els fills es disposin á seguir modestament llur tradició de vida; pero nosaltres l'estimem tan la nostra vila, que voldriem que desensopintse un xic fos quelcom mes que una tranquila vila, sosegada i plácida que tan convida á ferhi els cinc minuts de repós i de parada... per á seguir avant i no tornar-hi.

RAMON ARANS

En honor d'En Figueroa

L' ACTE DE MASLLORENS

DIUMENGE passat tingué lloc en la riallera vila de Masllorens, la celebració d'un acte de adhesió i simpatía a nostre infatigable amic En Lluís Figueroa, qui malgrat haver sigut indignament derrotat en aquestes eleccións, a consequencia dels inqualificables atropellaaments governamentals empleats en aquest districte amb mes aferrissament que en cap de Catalunya, ha obtingut en ell tan encoratjadora victoria moral, que potser mai haurá pogut comprovar com ara, quan viva i penetrant pot esser l'efussió del esperit d'un poble amb l'esperit del home que es considera el seu representant.

Diferents pobles del districte han palesat amb les seves mauifestacions espontanies, el seu incondicional afecte al senyor Figueroa, pero cap com Masllorens ens ha fet compendre que si qualsevol circumstancia aventurera pot aconsseguir la victoria d'un home sobre una multitut, no per això es tant facil aconseguir el domini de simpatía que la consciencia d'una colectivitat deposita en l'home que ha sabut guanyar-se-la.

Masllorens, degut al entussiasme del ferm nacionalista l'Enric Garriga, d'En Joan Coll i de nombrosos amics del "Sindicat Agrícola" organitza amb aquest acte una festa tan grandiosa i afirmativa dels sentiments catalanissims d'aquella vila, que ben dificilment es podrá veure superada per cap altre.

El local del Sindicat es trobava bellament arranjat amb garlandes de mates, fistonades amb gran profussió de flors naturals, treballades per mans de gentils damiselles que es cuidaren d'engalanar aquella sala on s'hi destacaven les amples franges del nostre drap barrat que avançava l'impressió de quina era la gent que tenia que sentar-se al entorn de les llargues taules delicadament parades que ocupaven de cap a cap de sala.

Malgrat la tarda intempestiva, gens propicia per á traslladar-se á altres poblacions, foren varis els autos i carruatges que portaren representacións de diferents pobles, tenint que lamentar la contrarietat que sofriren molts amics de Vendrell, que al empendre el viatge en un antómnibus local es vejeren en l'impossibilitat d'empendre el viatge per causa de sofrir aquest al moment de marxar, una averia perentorialment irremeiable.

A mitja tarda la sala on se celebrava la festa es trobava ja atestadissima, essent incapaç de contenir aquella grandiosa gentada, que ademés dels assistents, es mantenia dreta entre les taules i estacionada apretadement á la porta de entrada, ávida de presenciar aquell acte verament popular.

Al apareixer el senyor Figueroa acompanyat d'un bon nombre d'amics, una orquestra rompé amb una marxa triomfal i una llarga salva d'aplaudiments ressoná unanim fins haver-se ocupat la presidencia.

El senyor Garriga amb la seva parla sempre vibranta de catalanitat, en nom del poble de Masllorens oferí al senyor Figueroa, aquell acte d'efectuosa demostració cordial, diguent que per ells continuava essent el senyor Figueroa el diputat veritable i únic per aquest districte, i fent ressaltar en diferents aspectes la seva personalitat estimadíssima de tothom, acabá estimulantlo a que no abandonés, ara menys que mai, aquest districte on tantes amistats i bons afectes hi te contretes.

Una forta perllongació d'aplaudiments recolli les caluroses paraules de l'amic Garriga. amortits els quals l' orquestra executá algunes peces de concert mentres es celebraba el lunc.

A l'hora del brindis es produí un general silenci fent us de la paraula els senyors Joan Oliver i Joan Pascual de Bisbal del Penadés; Josep Sicart i Elies Romeu de Llorens, Rafel Magrinyá de Masllorens i el nostre Director En Francesc Rossetti, els quals amb diverses tonalitats dedicaren extensos elogis a la modestia, a l'abnegació i a la persona del candidat homenatjat egsent tots molt aplaudits.

Saludat per una frenetica ovació, va alçar-se el senyor Figueroa, qui visiblement emocionat remerciá pregonament aquell acte d'espontania simpatía que, digué, estimar mes que tots els triomfs que hagués pogut assolir a l'andemá d'unes eleccións afortunades, perque sabia que'ls amics presents en aquella festa, eren amics que li oferien el cor i no una falça adulació. Féu un sentit resum dels desencants i de les satisfaccións intimes que havía recollit durant aquest últim periode electoral, fent ressaltar que si hi han pobles ingrats, també hi han pobles abnegats i nobles i que per aquets solament estava disposat a esmerçar no sols tots els sues esforços naturals sinó inclús aquells esforços sobrehumans que a voltes es paguen amb el sacrifici de la salut del home.

Recollint aquella impressió encoratjadora que li tributava el poble de Llorens, així com la que retenia agraidissim del poble de Santa Coloma, digué que sentia reneixer l'esperança de que el districte de Vendrell, ben prompte sabria esser un dels primers disiricles de Catalunya que imposaría la seva idealitat i la seva fortitud contra un Estat que no fa mes que portar el dolor en nostres llars i la miseria en nostres terres catalanes.

Dibuixa amb rellevants imatges el desgavell governamental que d'una serie d'anys sofreix el pais per causa d'Espanya i acaba dient, que ja es hora que es redreci Catalunya davant d'aquests estralls que l'arruinen i que ell com aquells bon almogavers de la nostra raça, lluitará amb mes braó que mai dintre el nostre districte per l'assoliment de l'implantació d'una República Catalana.

Una atronadora ovació acolli aquestes ultimes paraules del Sr. Figueroa, barrejantse amb les primeres notes enardides de "La Marsellesa" que tocá l'orquestra, finint aquell acte de brivança popular, cantant-se a peu dret "El Segadors" i donant-se visques a les llibertats de Catalunya.

Com "El Baluart" de Sarreal excusa la seva actitut en les darreres eleccións de diputats a Corts

Génesis de les eleccións de Sarreal

NO es nostre ánim al escriurer les següents ratlles mortificar a ningú, sols intentem puntualitzar be la situació de nostra vila, per a que tothom tingui coneixement cert de lo esdevingut i jutji amb clar criteri la línea de conducta observada per els nacionalistes sarrealencs.

A Sarreal fa prop d'un any que'ls dos Sindicats agrícols, integrats per un 80 per 100 dels cens, sostenen amb la federació de la Conca de Barbará una questió administrativa, que molt aviat degenerará en plet judicial; durant aquest temps i gracies a la táctica o influencia de la part contraria, nostres Sindicats han sigut víctimes de tota mena d'atropells, malgrat estar assessorats de la raó que'ls asisteix en ses justes peticions; això ha fet que'ls socis per companyerisme uns i per temor de perdre sos interessos altres, s'ajuntessin formant un sol bloc, una sola voluntat. Els capdevanters d'aqnest afer, convensuts de que per el camí emprés es veurien continuament mortificats per l'enemic i que la victoria final els costaria a pes d'or, si es que la obtinguessin, buscaren medi de sortir airosos en la magna i espinosa empresa, trobant per casualitat o per conveniencia qui es prestés a secundar els seus plans; exposada la situació als socis i trobant la majoria d'aquestos conforme els plans dels seus capdills, se prestaren a secundar lo proposat per les Juntes, que era apoiar incondicionalment al candidat que'ls habia promés, baix paraula d'honor, fer prevaldre llurs drets.

Així les coses, s'aproparen les eleccions i els interessats en fer surar la candidatura del senyor Pladiura treballaren de fort i ferm, auxiliats per molts que de bona fe es creien veurer en dit senyor la salvació de sos interessos; els ánims s'anaren caldejant, se celebraren varies reunions ahont se demaná, s'exigí i fins, si cap dirho, se va imposar la obligació de votar per a el senyor Plandiura. L'altre part de població, deslligada de la Fascina i amiga incondicional del senyor Figueroa, restaba a l'espectativa, no presumint, com ningú podia presumir, l'alcanç que tal efervescencia popular podia reportar.

Vingué el senyor Figueroa, i al parlar amb sos amics se l'hi exposá l'estat d'opinió del poble; se feren gestions per a evitar una derrota i no hi va haver medi; el pacte estaba consumat i s'havia de complir. S'intentà arrivar a un arreglo donant un migrat número de vots al senyor Figueroa, i no va ésser possible, puix els Sindicats estaban interessats en saber quins eren els seus amics i quins els seus contraris, i volia anar a tota costa a les urnes per a esbrinar el veritable estat d'opinió del poble. A la vigilia de les eleccions van ésser cridats a casa la vila els prohoms del republicanisme local per els presidents dels dos Sindicats, essent impossible arribar a una fórmula de concordia; en principi els republicans se mostraren forts per anar a votar, empró devant l'amenaça popular d'un serios conflicte trágic, determinaren abstenirse d'intervindre en l'elecció.

Els amics del Sr. Figueroa en virtud del acord prés i considerant que la seva voluntat tampoc seria respectada, puix a les meses electorals no hi havia mes que'ls interventors del Sr. Plandiura, alguns s'abstingueren de donar el seu vot i altres votaren a favor del senyor Plandiura, no per simpatia sino per a donar satisfacció al poble.

Cal remarcar moltissim que'l senyor Figueroa estaba advertit en temps del estat de la vila i dels acords presos per els republicans sarrealencs. El diumenge al mati, al mateix dia de les eleccions va estar entre nosaltres el senyor Abós i malgrat lo que pasaba aqui no es va dignar fer lo mes mínim per a salvar la situació.

Si el propi interessat en que la elecció es faci en deguda forma s'escapuleix i deixa al seu contrari per a obrar del mode que l'hi dongui la gana no fa lo procedent en eixos casos, ¿qui pot criticar el poble de Sarreal per sa abstenció, mancant lá força moral i apoi de son patrocinat?...

Sarreal no va votar al Sr. Plandinra ni va anar contra el Sr. Figueroa; aqui lo que's va fer, fou, vista la indiferencia del Sr. Figueroa, afavorir una aspiració popular ben deslligada de la política, encara que hi hagui qui n'hagui fet arma política de combat.

A l'entorn de les darreres eleccións

SARREAL ha resonat aquets darrers díes de una manera gran, el cas de l'acta de nostra vila ha sigut la preocupacró de tots i de tothom, particularment dels que desconeixen l'estat d'anim de nostra població.

Com pot èsser, s'ha dit, que en una vila ont s'hi proclama el candidat republicá-nacionalista, ont hi viu un diputat provincial republicá-nacionalista ont hi ha un "Centre republicá autonomista, ont s'hi publica un periodic nacionalista, tots els vots fossin a favor del candidat ministerial? ¿Com pot esser dirém nosaltres si convé, que'l senyor Figueroa no hagués tingut ni un sol vot al seu favor, tenint com te tantes simpaties en nostra vila?

Esguardem les coses del seu punt de mira i veurem les circumstancies que atravessa nostra població, i no estranyará a ningú que els uns hagin treballat de ferm i els altres s'hagin quedat a casa. Es clar, que, els forans, tots hi dirán la seva, desconeixent la nostra situació, peró

qui estudii l'afer a fondo veurá, com realment, tots, peró tots, potser han obrat be, encara que fos contra la seva voluntat. No ho hauran fet aquells, si com s'ha dit, han exigit, ni aquells que han amenassat, si també com s'ha dit, han fet, encara que això nosaltres ho ignorem.

Pensem com está avui nostra vila i lo que vol el poble fort, el poble sobirá. Meditem lo que s'havia proposat i que devant d'una força unanim sortí victoriós. Ell pagará el seu mal si es que l'hagi comés.

Devant, doncs, d'una ona gegant, no podía, peró de cap manera, l'entitat que s'anomena republicana autonomista fer res, poca era la força del diputat provincial malgrat hagués apurat tots els medis, res podía fer el modest periodic nostre, i ningú, peró ningú, podía posarse enfront de tot un poble que amb raó o sense raó, ja que ara no vull entretenir-me en esbrinar-ho, es proposava realitzar una missió en profit d'un benestar i d'uns interessos que trontollen i d'una raó que els sembla tenen, que demá podría esser ultratjada.

Caiguin damunt nostre totes les maledicciónes que predica el *Renaixement* i digui *Sagarra Nacionalista* que els nostres arguments no arribarán amb tot a 65.000.. que s'ens titlli de traidors si es que ho siguem i que segueixin tots els periodics de Catalunya el conesll del periodic vendrellenc, obrarán mal ells, no nosaltres que ens sentim tant nacionalistes com ells mateixos i no serem a la vegada tant personalistes.

La torrentada era monstrua i davant força gegantesca, devant la corrent de tot un poble, se fa difícil i impossible de dir res, i mantes de les vegades disortament seguir-la. Sarreal ha comés un greu pecat, diuen de fora estant, inclús s'arribat a dir indigne de format part del mon civilit-zat. Qui'n te la culpa si s'ha comés el pecat greu?... No ho sé. Lo que si sabem que mantes de les vegades el just paga per el pecador.

Els Sindicats de Sarreal, en la seva forma de sentir, no hi ha dubte, han obrat be, vagin o no equivocats, el BALUART ha tet be en callar, no ens arrepentim de haver-ho fet i potser han fet be els *republicans autonomistes* en declarar-se quiets, han estalviat qui sab uns moments de lluita apasionada que'n moments d'aquets esdevenen i que més tard tots ens hauriem queixat.

El poble de Sarreal, tot, batega per una causa interna i brega per sortir-se victoriós d'una raó que li sembla tenir. I devant d'una raó i d'un poble ja que quan tot un poble crida te raó, no pot haver-hi ningú, peró absolutament ningú que s'atraveixi a plantar-li cara; el el poble mana, ell es el verdader sobirá, el que deu imperar damunt de tot i si el pople te raó donar-li, i si va equivocat corregir-lo, fer-lo llaurar per el bon solc i no contemplar que s'apunyegui i que's faci malbé, aixecant amb rialles cíniques les copes, devant un poble en flames, devant un poble encés.

Quan el mal será força greu, quan ja no tindrá remei, podran novament aixecarse les copes, peró serán de fel, encenent mes els anims, i durará en la posteritat les rancunies i els odis d'uns contra altres, d'uns homes contra uns altres homes, perturbant la pau de la vila quieta i riallera.

Ara *Renaixement* i *Sagarra* titlleunos de traidors si be us sembla, fareu mal fet, hauricu fet el mateix en nostre cas, i en quan al cinisme del ensendemá de les eleccions, no sebem si ho sabieu, peró abáns podieu haver-se enterat, de que dies abans de les eleccions era ja a Tarragona el original, quan encara en nostra vila tot seguia quietament. Si som covards negeu-nos el vostre companyerisme, no us el volem, si traidors, ataqueu-nos arreu. Peró si que amb argumentacions que amb tot no arribaran...65.000, seguirém defensant la nostra causa per esser poc el valor que donem al coure, i sense entretenir-mos en defensar personalismes seguirém amb braó com hem fet fins avui, defensant-la nostra terra, la nostra mare Catalunya.

Aquesta es la única excusa que se li ha acudit a n'"El Baluart" de Sarreal, per á justificar la seva pobríssima actitut en les derreres eleccións de diputats á Corts.

Una excusa tan plena de vagetats, com de cínica candidesa, que palesa davant del mes inexpert llegidor, lo que encara no haviem arribat á capir, ó sigui la plena confirmació de que "El Baluart" es un indubtable compliç, en el "pacte" ignominiós de la venda de Sarreal al candidat representatiu del Estat opressor de Catalunya.

Podríem desmentir paragraf, per paragraf lo que diu "El Baluart" i afrontar-lo violentment per les seves ridicules disculpes, pero quan un setmanari que es diu "nacionalista" te el descarament de dir que "qui estudi l'afer a fondo veurá, com realment tots, pero tots, potser han obrat bé," en fer lo que han fet ó sigui vendres i tolerar la venda del cens al candidat governamental, no queda altre actitut que la d'escupils-hi el rostre amb el fastic del menyspreu.

Nosaltres fins avui haviem cregut amb l'importancia dels elements que es diuen republicans i nacionalistes de Sarreal enfront d'aquell moviment innoble, i censuravem la seva manca d'acció i de protesta col-lectiva, oferint-los el nostre concurs i senyalant culpables per á que un cop coneguda aquella conxorxa poguessin ells, vindicar els seus ideals befats i el seu bon nom amb la depuració d'un fet que tant ignominiosament ha deshonrat llur poble, pero vejent el silenci del diputat provincial, la lletra evasiva Centre Republica Autonomista i llegint les "disculpes" de "El Baluart," no podem per menys de repudiar i condemnar mes durament aquesta actitut d'ara, que no sembla sinó confirmar el consentiment d'aquella venda que tant ha despitat á n'els pobles del districte i que nosaltres com ells esl hi tirem en cara com un estigma de deshonra!

De l'Ajuntament

SESSIÓ DEL 22 DE MAIG

AMB nada menys, que quaranta minuts de retraç, capaços d'aborrir al mes pacient cronista, es dona comensament á la sessió llegintse l'acta de l'anterior que queda aprovada pels Srs. Soler, Vidal, Guivernau, Sanabra, Company, Grau, Socias i Pagés, assistents en Consistori.

Del despatx oficial son llegides varies instaucies dels Srs. A. Vidal, S. Vidal, J. Gay i J. Mumbrú demanant permis per obres, les quals resulteu favorablement imformades per la Comissió de Foment.

Es dona compte d'una instancia firmada per alguns comerciants de diferents pobles de la comarca, proposant l'instalació d'una romana oficial per a el pes viu de la ramaderia afluient al mercat de la vila, exposant amb aquesta proposta els movils que els obliguen a recorre a aquesta petició, la qual s'acorda en principi aceptar passant a la Comissió pertanyent per a el seu estudi.

Es llegit un ofici del Revd Rector d'aquest Parroquial convidant al consistori al acte solemne de la processó de Corpus.

L'alcalde del rei, (que presideix la sessió) diu que essent ell acompanyant del pendonista de dita processó, que a ell li plauria oferir la representació de l'alcaldia en aquest rel-ligiós acte al regidor que vulgui encarregar-se d'assistir-hi.

El Sr. Pagés fa avinent a la presidencia que millor que oferiments precipitats, primer ha de saber-se si la Corporació Municipal acorda o no acorda assistir a la processó mentada i per a provar-li que es aquest el tramit a seguir, li anuncia que com de costum la majoria republicana acorda el no assistir-hi.

El Sr. Socias amb una precipitació que l'acusen de l'il-lusió propicia de poguer representar l'alcaldia á la processó, titubejant (a causa d'un llarc debat entre ell els, Srs. Vidal Guivernau i Pagés) entre si escudar-se amb la minoria nacionalista o no, acaba per a recollir en nom de En Narcis Socias, el prec d'aceptar ell la presidencia Municipal a la processó.

El Sr. Company assabenta a la presideucia del malestat en que es troba el paviment del carrer de Montserrat prometent l'alcaldia remeiar promptement aquesta deficencia.

El Sr. Vidal dona compte d'una petició dels veins de Sant Salvador demanant una subvenció del Consistori per alleujerir-los en els gastos que els reporta l'instalació electra en aquell barri maritim, Dictaminada favorablement aquesta petició per la Comissió d'Hisenda el Consistori acorda l'aprobació d'aquest dictamne.

I no havent-hi res mes en l'ordre del dia es donà per acadada la sessió.

ZADIG

ESPORTIVES

De futbol

Dugues seleccións compostes d'equipiers del primer i segon equips locals, contingueren en nostra vila el passat diumenge. Lecontre entre amb dues seleccións fon interesentissim sortint vencedors la selecció qui ostentá el mallot «Negre» per 3 tantoe a 2 que lograren els colors del equip local. Dites seleccións presentaren les següents composicións. Color «Negre» Altés, Nin, Colet, Mallofré, Marqués, Pagés, Nin, Rocias, Ribas, Rovirosa, Urgell. Color equip local, Sabanés. Barnadas, Biornal, Angrill, Cubota, Lleó, Mascaró, Eloy, Martin Ivern.

El partit fou molt grat al nombrós public que acudí a presenciar-lo censurant, n'obstant l'individualitat de certs equipiers en volguer per si sols marcar tantos que cap simpatic triomf solen a portar a l'equip que representen.

F. C. S. La Lira, 0
F. C. Vendrell, 5

L'equip de l'entitat Choral La Lira Vendrellenca el passat dijous tingué un encontre amistós amb una selecció del Club d'Esports.

El triomf fou assolit per la selecció, n'obstant l'equip de choristes es defensá amb adequat enardiment que fà augurar que en noves lluites, facilment podrán aconseguir els mes honorosos triomfs. Els equips es presentarent de la següent manera. F. C. La Lira, Sabanés, Esvertit, Bó, Pujol, Planas, Mallofré, Galofré, Tous, Cubota, Casellas, Elías. F. C. Vendrell Altés, Biornal, Colet, Pagés, Angrill, Barnadas, Lleó, Mascaró, Marqués, Robirosa, Urgell.

MOTORISME

Durant la present semana ha quedat constituida definitivament la comissió encarregada de portar a terma els treballs per la celebració de la cursa Motorista que tindrá lloc el 25 del proper Juliol. El circuit escollit per a dita prova será el de Vendrell, Llorens, Banyeras, Arbós, Gornal, Bellvey, Vendrell. La comissió nombrada es la següent: Vicens Puig, president; Lluis Plá, vispresident; A. Montserrat, secretari; Isidre Aymerich, Caixer; Delegat del Club d'Esports Pau Guivernau.

Entre els diferents oferiments rebuts per dita comissió en figuren ja de varis esporments vendrellencs així com també els de varis automovilistes que han ofert per endevant els seus cotxes galantment.

CICLISME

Com anunciarem ja, per el dia 29 del vinent Juliol dia comprés en la nostra Festa Majór tindrá lloc en el mateix circuit citat, una cursa cicliste reservada per a corredors de tercera categoria i neofit, sens distinció de comarques organitzada per l'important taller de cicles Guinovart i Escoda domiliciat en nostre vila, disputant-se com a primer premi una magnifica bicicleta de dita marca, concedintse ademes altres importants premis que s'anunciaran oportunament.

BONSOMS

Bisbal del Penadés

MILLORES PÚBLIQUES

Heu's aci un poble que en pocs anys s'ha posat en una situació desitjable.

No n'ha tingut pas prou amb la instal-lació de telé-fon, il-luminat eléctric i altres elements indispensables per a la vida moderna dels pobles, sinó que ha procedit a la rectificació i explanació de carrers i places i plantacio d'arbres, guanyant aixís la vila en higiene i comoditats.

Bisbal no ha fet pas com molts pobles que mentre es preocupen del embellíment, descuiden lo demés, aixi tenim l'establiment d'una Caixa d'estalvis, fundació de Sindicats agrícoles, Societats d'esbarjo, l'aixecament d'un plànol de completa urbanització de la vila, autòmnibus per el transport de viatgers fins al Vendrell, camps on practicar el futbol i per damunt de tot el bestiment d'un espaiós, cómode i elegant edifici per escoles de ambdos clases, amb tot el confort modern i ajustat a les més es-tretes regles de l'higiene i la pedagogia.

Aquest bell edifici, el pròjecte del qual es obra de l'arquitecte senyor Antoni Pons, serà inaugurat solemne-ment en un dels diumenges del proper mes de juny.

Aquest actiu poble, que sembla va tenir satisfeta momentàniament sa ambició amb tot el descrit, tot just veu l'acabament de la monumental obra dedicada a l'en-senyament, que ja es preocupa d'aportar un mitjà nou de vida per la seva població i tracta seriosament, en reu-nió de veinat convocada per l'Ajuntament, d'implantar una fábrica teixits, construint l'edifici per accions, unes de capital desemborsat i altres de treball, o sia que per cada deu díes de treball serà concedida una acció de cinquanta pessetes, assegurant-se que les primeres estàn ja cobertes i que de les segones n'hi ha més de doscentes de subscrites, i ja tenim a n'els bisbalencs mans a l'obra i prompte començaran els fonaments on ha de bestir-se l'edifici fàbrica, que segurament reportarà una nova font d'ingressos a un poble qui tot desvetllant-se per son en-grandiment, no vol comptar sols i exclusivament amb les migrades rentes que avui amb la depreciació de produc-tes reporta l'agricultura.

Es admirable l'esperit d'engrandiment que sent el poble de Bisbal del Penadès, qui deixant a recó la polí-tica quan d'assumptes de vida o mort de la població es refereix, trebalien al unison sens fer deixament dels ideals de Pàtria i catalanització de tots els serveis municipals.

Amb lo transcrit copiat de *La Publicitat* hom pot apreciar l'activitat i el desvetllament dels nostres amics polítics de la veina vila.
Cal afegir nomes que fa set anys assoliren el goven Mu-nicipal i avui d'ells s'en parla amb el sentit tant bellament afalagador i digne.

Al començár es trobaren amb una situació de des-crédit i rutinarisme rural aclaparador, i ells emprengue-ren una tasca de moralitat administrativa, deixant de ban-da en absotut els inconvenients que sol portar ben so-vint la petita política, i aixís procedint sempre amb gran esperit patri, anaren refermant-se amb la confiança del poble per arribar allá on es troben avui, o sigui: en una envejable situació adminisirativa.

Els nostres amics de Bisbal del Penadés estan por-tant a cap una veritable obra. Per tant la nostre política amb élls s'hi veu absolutament identificada.

Rebeu, bons amics de Bisbal, nostre mes choral en-orabona, i tingueu ánim per a continuar aquesta tasca que tant bé us coloca entre els poples models.

Noves i Comentaris

Commemorant El Corpus de Sang, l'heroica data de 1640, díjous passat onejá en els balcóns del Centre Republica Nacionalista, la nostra ensenya barrada.

Commemorant també segurament el Corpus actual del qual en processó solemne ha sigut pendonista En Palau i Rabassó, hem vist els balcons de la Casa Comu-nal de nostra catalanissima vila, endomascats amb la bandera espanyola, que feia anys que per trobarla des-colorida no li haviem vist.

Despres d'haver sofert l'incomprensible condemna de que fou víctima el nostre bon amic En Pau Socias Sonet, de viure allunyat de la seva volguda vila durant 23 mesos, un d'aquets dies retornará per fi entre nosal-tres, on la familia i on tants amics l'esperen amb verita-ble joia.

Malgrat estar assabentats del trist paper que reprenlá en la última sessió municipal, el regidor de la minoria nacionalista, al recollir "jovenivolament" el prec de la presidencia, al oferir á qui el volgués, el seu lloc repre-sentatiu en la processó de Corpus, hem quedat ben sor-presos de que efectivament el regidor de la minoria nacionalista ocupés el lloc, digem-ne d'honor, en dita processó.

Com que es de creure, que aquesta ostentació d'un carrec, que en caracter particular mai pot correspondre al Sr. Socias, obeix sencillament á una lleugeresa igno-centona d'exhibició personal, cal perdonar aquest pecat vanitós, tan corrent en la fanfarroneria humana, pero en-tretant, no els sembla senyors de l'Agrupació Naciona-lista Democrática, adherits al partit d'En Maciá, que es un contrast una mica comic predicar per un cantó l'in-dependencia de Catalunya i per l'altre permetre que un regidor que els representa, publicament represenli á un alcalde del rei d'Espanya?...

Cosas veredes ohí Cid, que faran fablar las piedras.

Reprenent el curset de conferencies que sobre "His-toria de Catalunya" el divendres de la setmana passada comensá a donar-se en la Sala de Lectura de la nostra Biblioteca Popular, dimarts i dimecres d'aquesta setma-na els Srs, Pau Romeva i Tomás Iduarte desenrotllar en en dit lloc dugues interessantíssimes dissertacións sobre el regnat de Jaume I i sobre el compromís de Casp, res-pectivament, que foren escoltades per un nombrós i dis-tingit auditori que les aplaudí d'una manera calurosa.

Sentim no disposar del espai que ens caldria per a tributar el rellevant elogi de que s'han fet mereixedors els Srs. Romeva i Iduarte per les seves admirables con-ferencies i sols ens caldriaá dir en honor seu i disculpa nostra per aquesta brevetat, que la grata impressió que han deixat en nostra vila, reviurá segurament la seva re-cordança en totes les conferencies que en endavant pu-guin venir donant-se en la nostra Biblioteca.

El vinent dissabte dia 9 á la nit, En Joan Ruiz Porta, arxiver de la Mancomuntat, donará en la Sala de Lectu-ra de la nostra Biblioteca Popular, una interessant con-ferencia pública, la qual amb projeccións, es basará so-bre el tema "Per les carenes del Montmell". Es d'espe-rar que es veurá molt concurreguda.

IMPREMTA BARNADAS. — SANT SEBASTIA, 2
VENDRELL

BASAR DE CALÇAT
DE
FRANCESC FARRENY
Montserrat, 12 - pis - VENDRELL

Esplendits assortits de calçat de totes menes, cosit i clavat, a preus veramént económics

CALÇAT PER A HOME, COSIT DES DE 16'50 PTAS.
» » » SENYORA » » » 11'— »
» » » NENS » » » 2'50 »

Tipus d'última novetat en xarolina / Calçat sólid / Material de primera classe

CENTRE DE SUBSCRIPCIONS

ANTON JORDANA LAMIC

Representant de l'Impremta de J. M.ª Recasens de Montblach

Santa Coloma de Queralt

Sastreria Pau Guasch

Ex-tallador de la Casa Cerdanyés

GRANS NOVETATS EN ESTAMS, GABARDINES FRESCOS, DRIL DE TOTES CLASSES I ALTRES ARTICLES

Variat assortit en pantalons fantasía

PREUS LIMITATS

Baixada, 6 VENDRELL

Fonda del Comerç
DE
SALVADOR BUNDO (a) TUIS

Espléndides habitacions amb departament de bany
Garatge i autos de lloguer, a 1, 1'50 i 2 ptes. kilometre.
Olis i benzina a 68 ptes. els 100 litres.

Passeig de Castelar, 12 VENDRELL